

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתח"ס אשת חובבי"א י"ג ניסן שנת ת"א שלישי לשי"ת ונ"ב מנחמת צבי"ד (שם אביו ר' אפרים ד"ר)

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אישליש זיע"א בעל מחבר ספי "דמ"א" נפטר בעיר קייאנא י"ז י"ח אייר שנת ת"א שלישי לשי"ת ונ"ב מנחמת צבי"ד (שם אביו ר' ישראל ד"ר)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

תמוז

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הִנְנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד. בְּדֵי שִׁבְיָאֵנִי הִתְלַמַּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה. וְלִיָּדֵי מְדוּת וְשָׂרָת. וְלִיָּדֵי יָדִיעַת הַתּוֹרָה. נִבְרַחֲנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קִדְוָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָיָה בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי מִתְנַתְּדִים יֵאֱהַדוּנָה"י עַל יְדֵי הַנְּעֻלָּם בְּדַחֲלֵהוּ וּבְחִימוֹ בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

המשך סימן תקיא – הבערה, ולהחם מים, מותר ביום טוב

ב. מותר להחם ביום טוב מים לרחוץ ידיו אבל לא כל גופו אפילו אינו ואפילו אינו רוחצו בבת אחת. הגה: אבל מותר לרחוץ תינוק במים שהוחמו על ידי ישראל ביום טוב (מלכי פרק ג') אבל אסור לחמם לצרכו אפילו על ידי נכרי (מהרי"א מפראג) אבל כשצריך להם לבשל או להדיח אז מותר להרבות בשבילו (כל נז). ודין חמי טבריה כמו בשבת כדאיתא סימן שכ"ו (צ"ת יוסף). אבל במים שהוחמו מערב יום טוב מותר לרחוץ כל גופו אפילו כאחד מיהו דוקא חוץ למרחץ אבל במרחץ אסור. הגה: ויש אוסרים בכל ענין וכן נוהגין (טור והרא"ש):

ג. אדם מותר לטבול ביום טוב מטומאתו:

ד. אין עושין מוגמר דהיינו לפזר מיני בשמים על הגחלים בין להריח ובין לגמר הבית או הכלים אבל אם עושה כדי ליתן ריח טוב בפירות למתקן לאכילה מותר אפילו אם מפזרן על גבי גחלת של עץ. הגה: ואסור לסחוף כוס מבושם על הבגדים משום דמוליד בהן ריחא (המגיד פרק א' והגהות אשכנזי סוף פרק ז' דצ"ה):

סימן תקיב – שלא לבשל לצורך כותים ביום טוב, ובו ג' סעיפים

א. אין מבשלים לצורך עכו"ם ביום טוב לפיכך אסור להזמינו שמא ירבה בשבילו ודוקא להזמינו. הגה: לביתו אבל לשלוח לו לביתו על ידי עכו"ם שרי (הגהות מיימוני פרק א' צ"ס אור זרוע) אבל עבדו ושפחתו וכן שליח שנשתלח לו וכן עכו"ם שבא מאליו מותר להאכילו עמו ולא חיישינן שמא ירבה בשבילו. הגה: ומותר להרבות בשביל עבדו ושפחתו באותה קדירה שמבשל בה לעצמו (מלכי פרק ז' דצ"ה) אבל לשאר עכו"ם בכל ענין אסור (אורחות חיים ומוספות). וישאראל האופה בתנור של עכו"ם וצריך לתת לו פת אחד לא ייחד

לעכו"ם אחד קודם אפייה דאז אופה של עכו"ם אלא יאפה סתם ויתן לו אחר כך אחד (כל נז):

ב. בני החיל שנתנו קמח שלהם לישראל לאפות להם פת אם אינם מקפידים כשישראל נותן ממנו לתינוק מותר לאפות להם:

ג. אסור לבשל ולאפות לצורך כלבים אבל מותר לטלטל מזונות וליתן לפניהם. הגה: אבל אסור להוציא בשבילן מרשות לרשות (הגהות מיימוני והמגיד פרק א'). וכן אסור לגבל המורסן לעופות (מלכי) כי אם על ידי שינוי (כל נז). ומותר להרבות בשביל הכלבים באותה קדירה שמבשל בה לעצמו אפילו אם יש לו דבר אחר שיוכל ליתן לכלבים אם היה רוצה (צ"ת יוסף צ"ס הר"ן והירושלמי):

סימן תקיג – דין ביצה שנולדה ביום טוב, ובו ח' סעיפים

א. ביצה שנולדה ביום טוב אסור ליגע בה (הגה: דהיינו לטלטלה) (מלכי ר"ש צ"ה ופרק כל הכלים) וכל שכן שלא לאכלה ואם נתערבה אפילו באלף כולן אסורות:

ב. ספק אם נולדה ביום טוב או בחול אסורה:

ג. ביצה שנולדה ביום טוב שנתבשלה בשוגג עם בשר ותבשיל אם יש ס' כנגדו הכל מותר חוץ מן הביצה אבל אם לבנו בו התבשיל וכיוצא בזה מידי דלחזותא וטעמא עביד לא בטיל:

ד. מותר לכפות עליה כלי כדי שלא תשבר ובלבד שלא יגע בה הכלי:

ה. אם נולדה ביום טוב ראשון מותרת ביום טוב שני בשני ימים טובים של גלויות אבל בשני ימים טובים של ראש השנה וכן בשבת ויום טוב הסמוכים זה לזה נולדה בזה אסורה בזה. הגה: ואם יום טוב ביום א' ב' ונולדה בשבת שלפניהם מותר ביום ב' של גלויות (מהרי"ל):

סִדְרָנוּ אֶת סֵדֶר הַשּׁוּלְחָן עֲרוּף אֲרֻחַ חַיִּים לְשָׁנָה – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם. וּבִסְדֵּר הַזֶּה יִבְמָר כָּל אֲרֻחַ חַיִּים שָׁנָה בְּשָׁנָה. וּבְזֶה יִתְמַלֵּא ד"י מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יִחַסֵּר לוֹ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְיִזְכָּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". וְגַא לְפָרְסָם לְכָל הַיְדִידִים וּבְפִתֵי בְּנֵי סִיּוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת לְזָבוֹת אֶת הַרְבִּים לְעִלּוּי נְשָׁמוֹת הַקְּרוֹבִים. וְזֶה יִהְיֶה זְכוּת הַיּוֹתֵר גָּדוֹל. וְכָל הַמְזַבְּה אֶת הַרְבִּים זֻכָּה לְבָנִים צְדִיקִים.